

תלמוד בבלי מסכת פסחים דף יג עמוד ב

רבה בר בר חנה בשם **רבי יוחנן** אם זה נפחת בפחת מואץ כמו הפירות אין מוכרים אם זה נחסר בפחת רגיל כולם מסכימים שיש למכור מיד **הסבר א' - ג' דף י"ג עמוד ב' מסכת פסחים גמרא - פרק ראשון - הנחת חלות על גג האיציטבא לצורך זמני אכילת ושריפת חמץ ודין בחלות אלה**

חכם	סימן ל"ל	מונחות 2 לעל איציטבא	מונחות 1	אין חלות
רבי יהודה	חלות תודה פסולות במקדש	אוכלים חמץ	לא אוכלים	שורפים

שאל **רבי יהודה** שונה המשינות לפני רבי יהודה על **גב** וכי הוא צריך להביא את החלות? יש להגיד **גב** האיציטבא.

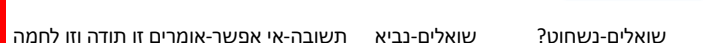

חכם	הר הבית	רבי יהודה	רחבא
רחבא בשם רבי יהודה	סטיו (עמודים) כפול (ראה תמונה)	רבי יהודה	סטיו (עמודים) כפול (ראה תמונה)
תנא קמא	סטיו (עמודים) כפול (ראה תמונה)	רבי יהודה	שמה איסתווית דהיינו סטיו כפול

שואלים **אומר רבי חנינא** וכן למדו-אין להביא למה יש הרבה ולכן פסולות? פסולות בלינה בגלל שזה חמץ. חלה לקורבן תודה

שואלים-זה פשיטא **רבי אבהו** והתשובה **אומר רב אדא בר אבהו** -"ד ניסן אין להביא ומביאים ב"ג ניסן בגלל שיש הרבה

שואלים-נשחוט? שואלים-נביא תשובה-אי אפשר-אומרים זו תודה וזו לחמה **אומר רבה** אבד לחם-מביא לחם אחר, אבדה התודה-לא מביאים קורבן אחר. שואלים- מה הסיבה שואלים- אז נפדה לחם טפל לקורבן והקורבן את הלחם? מדוע שיש 2 דברים עולים לקורבן ללא הדבר השני. לא טפל ללחם.

קורבן לשמים לא לשמים לשמים ולא לשמים-כגון קידש לשמים וזרק דמם לא עצרת הלחם לא קידש הלחם לשמים-לחם קדוש ואינו קדוש **אומר רבי אלעזר ברבי שמעון** אפשר להגיד-זה גם לחם אינו קדוש אלא אם נשחט וזרק לשמים. לפי **רבי אלעזר ברבי שמעון**.

מזובר- שקיבלו הדם בכוס **רבי אלעזר ברבי שמעון** ונשפך ואז **רבי אלעזר ברבי שמעון** סובר כאביו **רבי שמעון**-כל העומד לזריקה כאילו בשם **רבי אלעזר** אמרו היה כשרית. מונחות: 2-אוכלים, 1- לא אוכלים ולא שורפים, 0-שורפים החמץ.

בבדי חסרון, אבל יותר מכדי חסרון - מוכרן בבית דין, וכל שכן הכא דהא פסידו לגמרי.

חלק א' - ג' במסכת פסחים דף י"ג עמוד ב'

עוד אמר רבי יהודה שתי חלות כו'. תני תנא קמיה דרבי יהודה: על גב האיציטבא. אמר ליה: וכו' להצינען הוא צריך? תני: על גב האיציטבא. אמר רחבא אמר רבי יהודה: הר הבית סטיו כפול היה. תניא נמי הכי: הר הבית סטיו כפול היה, רבי יהודה אומר: איסטווית היתה נקראת, סטיו לפניו מסטיו.

פסולות וכו' אמאי פסולות? אמר רבי חנינא: מתוך שהיו מרובות - נפסלות בלינה, דתניא: אין מביאין תודה בחג המצות, מפני חמץ שבה. פשיטא! - אמר רב אדא בר אבהו: הכא בארבעה עשר עסקינן, וקסבר: אין מביאין קדשים לבית הפסול. וכולי עלמא בשלשה עשר מייתי להו, ומתוך שהן מרובות - נפסלות בלינה. משום רבי ינאי אמרו: כשירות הוין, ואלא אמאי קרי להו פסולות - שלא נשחט עליהן הזבח. ונשחוט! - שאבד הזבח. - ונייתי זבח אחר ונשחוט! - דאמר: זו תודה וזו לחמה, וכדרבה. דאמר רבה: אבד הלחם - מביא לחם אחר, אבדה תודה - אין מביא תודה אחרת. מאי טעמא? לחם גלל תודה, ואין תודה גלל לחם. - וניפרקינהו ונפקינהו לחולין! - אלא: לעולם שנשחט עליהן הזבח, ונשפך הדם. וכמאן - כרבי, דאמר רבי: שני דברים המתירין מעלין זה בלא זה. דתניא: כבשי עצרת אין מקדשין את הלחם אלא בשחיטה. כיצד? שחטן לשמן, וזרק דמן לשמן - קידש הלחם. שחטן שלא לשמן וזרק דמן שלא לשמן - לא קידש הלחם. שחטן לשמן וזרק דמן שלא לשמן - לחם קדוש ואינו קדוש, דברי רבי. רבי אלעזר ברבי שמעון אומר: לעולם אינו קדוש הלחם עד שישחוט לשמן ויזרוק דמן לשמן. - אפילו תימא רבי אלעזר ברבי שמעון, הכא במאי עסקינן? כגון שנתקבל הדם בכוס ונשפך. ורבי אלעזר ברבי שמעון סבר ליה כאבואה, דאמר: כל העומד לזרוק - כזרוק דמי.

תנא, משום רבי אלעזר אמרו: כשירות הוין, כל זמן שמונחות - כל העם אוכלין, ניטלה אחת מהן - תולין, לא אוכלין ולא שורפין. ניטלו שתיהן - התחילו כולן שורפין. תניא, אבא שאול אומר:

רש"י מסכת פסחים דף יג עמוד ב

בבדי חסרון - כשאין נחסרין אלא בדרך חסרון של פירות, הקצוב בבבא מצינא בהמפקיד (מ, א): לחטין ולארוז תשעה חצאי קבין לכו. דקא פסיד לגמרי - שנאסרים בהנאה. על גב האיציטבא - על הכסא ממש. וכו' להצינעם הוא צריך - והלא למראה העין הם ניתנות שם. גב האיציטבא - גג היה בנוי למעלה מפני הגשמים. סטיו כפול היה - האיציטבא סביב סביב מקפת, ובתוך אותו הקף עוד אחר. מתוך שהן מרובות - לחמי תודה בשלשה עשר בניסן, שכל מי שיש לו להביא תודה ברגל מביאה בשלשה עשר. נפסלות בלינה - לבוקרו של ארבעה עשר, לחמי תודה ארבעים חלות, ועשרה מהן חמץ, שנאמר (ויקרא ז) על חלות לחם חמץ. אין מביאין קדשים לבית הפסול - אין מביאין קרבן ביום שיתמעט זמן אכילתו שקבעה לו תורה, ונמצא בא לידי נותר, ותודה נאכלת ליום ולילה, ואם יביאום בארבעה עשר - אינן נאכלות של חמץ אלא עד שש שעות. וכו' עלמא בשלשה עשר מייתי להו - כל מי שעליו תודה מביאה בשלשה עשר, לפי שלא יקריבנה למחר, וכל שכן בפסח. נפסלות בלינה - שאין להם אוכלין כל כך, ומשום דפסולות ועומדות היו ניתנות שם, דאם

תוספות מסכת פסחים דף יג עמוד ב

בבדי חסרון - פ"ה בדרך חסרון של פירות וקשה לר"י א"כ מ"ט דרשב"ג דאמר מוכרן בב"ד ואור"י דמייירי דנחסר בחדש אחד יותר ממה שחסרון עולה לחדש וקרי בבדי חסרון לפי שעדיין לא נתחסרו יותר מכדי חסרון העולה לשנה בדמפר' בהמפקיד (ב"מ מ). לחטין ולארוז תשעה חצאי קבין לכוור אבל אם נחסרו יותר ד"ה מוכרן בב"ד. אמר רחבא אמר רבי יהודה - לפי שהיה רבו מובהק קרי ל' ר'. אין מביאין תודה אחרת - פ"ה ואותו לחם פודים ויוצא לחולין ויקח בדמים תודה אחרת או לחם לתודה אחרת ואין נראה כיון דלחם גופיה לא חזי לתודה אחרת דמים נמי לא חזו לתודה אחרת דמאי שנא ובפרק התודה (מנחות פ). אמר בהדיא הפריש מעות ללחמי תודה וניתותרו אין מביא בהן תודה אחרת ואף על גב דהדמים אסורים פריך שפיר וניפרקינהו דשמא תמצא תודה שאבדה א"נ ניפרקינהו בשוה פרוטה דלכתחלה יכול לחלל שוה מנה על פרוטה כשאין הפסד להקדש כדמוכח בערכין (ד' כט.). אלא לעולם שנשחט עליהן הזבח - אומר ריב"א דהשתא הדר ביה ממה שאמר כשירות הוין דבי"ג איירי שנשחט הזבח כדאמר לעיל אין מביאין תודה ב"ד והשתא מיפסלו טפי שנשפך הדם וגם נפסלו בלינה ולכן מעמיד בנשפך הדם שהטעם הראשון שאמר רבי חנינא מתוך שהן מרובות נפסלות בלינה נראה לו דוחק דאך יתכן דמפני ריבוי שלהן לא ימצא אוכלים הלא מותרין לזרים ובירושלמי רבי חנינא גופיה משני האי שינויא דגרס התם רבי חנינא אומר פסולות היו מפני שהיו ממחרים להביא תודותיהן מפני חמץ שבתודות ואי